

การศึกษาความต้องการและขนาดของศูนย์อุตสาหกรรมบริการที่จะจัดตั้งขึ้น

การศึกษาในด้านความต้องการและขนาดของศูนย์ฯที่จะจัดตั้งขึ้นนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะชี้ให้เห็นถึงสู่ทางความเป็นไปได้ของโครงการนี้ ทั้งนี้ได้พิจารณาถึงจำนวนโรงงานซึ่งยังไม่ได้ขออนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมายในปัจจุบันโดยตรง และเป็นโรงงานประเภทบริการและกึ่งบริการ ซึ่งจะต้องเข้าสู่โครงการของศูนย์อุตสาหกรรมบริการนี้

2.1 สถานะการณ์ทั่วไปและแนวโน้ม

เนื่องจากโครงการตั้งศูนย์อุตสาหกรรมบริการนี้ เป็นนโยบายที่รัฐบาลสนับสนุนให้โรงงานเล็ก ๆ ที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในเขตที่อยู่อาศัย และชุมชนให้เข้ามาอยู่รวมกันเป็นศูนย์ฯ เพื่อไม่ให้โรงงานเล็ก ๆ เหล่านี้ก่อปัญหาต่าง ๆ ต่อชุมชนที่อยู่อาศัยซึ่งได้กล่าวมาแล้วข้างต้น นอกจากนี้ยังทำให้สะดวกต่อการควบคุมดูแลอย่างมีประสิทธิภาพและให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายสำหรับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับโรงงานเหล่านี้

โครงการนี้จึงเห็นควรให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เหมาะสมเป็นตัวแทนของรัฐในการดำเนินงานในการจัดตั้งศูนย์ฯขึ้นทุก ๆ เขตของกรุงเทพมหานคร เพราะการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยนี้ทำหน้าที่ในด้านนิคมอุตสาหกรรมโดยตรงอยู่แล้ว (ดูในภาคผนวก ก 2)

โรงงานอุตสาหกรรมประเภทบริการและกึ่งบริการเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก การประกอบกิจการใช้เงินทุนจำนวนน้อย และส่วนใหญ่เป็นโรงงานซึ่งตั้งขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อรัฐบาลมีนโยบายที่จะรวบรวมโรงงานเหล่านี้เข้าไปอยู่ด้วยกันเป็นศูนย์ฯ จึงถือว่าโรงงานเหล่านี้ซึ่งตั้งขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายและไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 จะต้องถูกบังคับตามกฎหมายให้โรงงานเหล่านี้เข้าไปตั้งอยู่ในศูนย์ฯ ทุก ๆ เขตในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะจัดตั้งขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ โดยให้โรงงานซึ่งอยู่ในเขตไหนก็ให้เข้าไปตั้งอยู่ในศูนย์ฯของเขตนั้น และให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ควบคุมดูแลศูนย์ฯ ทุก ๆ เขตที่มีขึ้น โดยทำหน้าที่เป็นตัวแทน

ของรัฐด้วยเหตุผลดังกล่าว และเพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานซึ่งตั้งอยู่ในศูนย์ฯต่าง ๆ
ไม่ต้องเดือดร้อน จึงกำหนดให้โครงการศูนย์ฯนี้จัดตั้งขึ้นโดยไม่มีผลกำไรทดแทนจากการ
ลงทุนในรูปของเงิน แต่ผลทดแทนที่เกิดขึ้นจากโครงการศูนย์ฯนี้จะเกิดขึ้นในรูปของผล
ทดแทนที่สังคมจะได้รับในรูปของความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม
 ฯลฯ

โครงการศูนย์ฯนี้ รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนให้กับโรงงานต่าง ๆ ซึ่งจะต้อง
เข้าไปอยู่ในศูนย์ฯทุก ๆ เขตที่จะมีขึ้นในค่าน

- การเงินโดยมีบริการเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ
- ลดหย่อนหรือผ่อนผันภาษี
- เป็นเขตส่งเสริมค่านอุตสาหกรรมบริการ
- การครอบครองกรรมสิทธิ์ที่ดินและอาคารโดยการซื้อในราคาถูกหรือผ่อน
ระยะยาว และให้รัฐใช้มาตรการที่แน่ชัดเข้มงวดในการปิดโรงงานที่มีได้รับใบอนุญาตที่
จะเกิดขึ้น

2.2 จำนวนโรงงานทั้งสิ้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลจากการสำรวจโรงงานขั้นต้นของกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวง
อุตสาหกรรม ซึ่งมีหน้าที่สำรวจและตรวจสอบโรงงานต่าง ๆ โดยตรงอยู่แล้ว ได้จัดทำ
การสำรวจโรงงานต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครอย่างทั่วถึง พบว่ามีโรงงานอุตสาหกรรม
ที่มีการตั้งและประกอบกิจการโดยได้รับอนุญาตและไม่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องในแต่ละเขต
ของกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้น 8,297 โรงงาน (ตารางที่ 2.2) ในจำนวนโรงงาน
ทั้งหมดนี้ แบ่งเป็น

ก. โรงงานได้ปฏิบัติหรือดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะไม่ก่อปัญหา
โรงงานที่มีได้รับใบอนุญาตอีกต่อไป จำนวน 4,541 โรงงาน ประกอบด้วย

- โรงงานที่ได้รับใบอนุญาตแล้ว
- โรงงานที่เลิกกิจการ
- โรงงานที่ไต่ลจจำนวนคนงาน เครื่องจักรที่ไม่จำเป็นจนไม่เข้าข่ายควบคุม
- โรงงานที่มายื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว (อยู่ในระหว่างการพิจารณา ซึ่ง
คาดว่าจะได้รับใบอนุญาตในที่สุด)

ข. โรงงานที่มีได้รับใบอนุญาต ที่จะต้องถูกย้ายไปอยู่ในที่ที่เหมาะสม หรือมีฉะนั้น ก็จะต้องถูกดำเนินการคดีตามกฎหมาย มีจำนวน 3,756 โรงงาน ประกอบด้วย

- โรงงานประเภทบริการที่จะต้องย้ายออกไปไม่ไกลจากชุมชน จำนวน 1,239 โรงงาน

- โรงงานประเภทกิจการ ซึ่งบางส่วนอาจจะอยู่ในศูนย์อุตสาหกรรม บริการได้ จำนวน 1,261 โรงงาน

- โรงงานทั่วไปซึ่งไม่จำเป็นต้องอยู่ในแหล่งชุมชน มีจำนวน 1,256 โรงงาน (ซึ่งได้จัดแบ่งไว้ในตารางที่ 2.1)

2.3 จำนวนโรงงานทั้งสิ้นในเขตกรุงเทพมหานครที่แสดงความจำนงที่จะเข้าอยู่ในศูนย์อุตสาหกรรมบริการ

หน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับโรงงาน ซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎหมาย คือ กองตรวจโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับศูนย์อุตสาหกรรมตัวอย่าง ได้มีหนังสือแจ้งให้โรงงานจำนวน 3,756 โรงงาน มายื่นแสดงความจำนงขอรับการผ่อนผันให้ประกอบกิจการเป็นการชั่วคราว ปรากฏว่ามีโรงงานที่มายื่นขอผ่อนผันประกอบกิจการโรงงานเป็นการชั่วคราวและแสดงความจำนงขอเข้าอยู่ในศูนย์อุตสาหกรรมบริการ จำนวนทั้งสิ้น 1,962 ราย ส่วนโรงงานซึ่งไม่ได้มายื่นแสดงความจำนงขอรับการผ่อนผันให้ประกอบกิจการโรงงานเป็นการชั่วคราวมีเป็นจำนวน 1,794 ราย ซึ่งจำนวน 1,794 รายนี้ บางส่วนได้มาขออนุญาตถูกต้องแล้ว และบางส่วนก็เลิกกิจการไป

สำหรับโรงงานซึ่งแสดงความจำนงขอเข้าไปอยู่ในศูนย์อุตสาหกรรมบริการ จำนวน 1,962 รายนี้ บางส่วนก็อยู่ในข่ายที่จะได้รับการผ่อนผันประกอบกิจการโรงงานเป็นการชั่วคราวจำนวน 339 ราย เลิกประกอบกิจการจำนวน 425 ราย มีใบอนุญาตประกอบกิจการจำนวน 299 ราย (ซึ่งโรงงานเหล่านี้ได้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และบางส่วนได้ย้ายไปอยู่ในสถานที่ไม่ขัดเทศบัญญัติกรุงเทพมหานครและกฎหมายก็ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ) และบางส่วนจะต้องหยุดประกอบกิจการและรื้อถอนเครื่องจักรออกภายในวันที่ 22 มกราคม 2525 ตามคำสั่งของกองตรวจโรงงาน จำนวน 899 โรงงาน

ตารางที่ 2.1

โรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตในเขตต่าง ๆ ของ กทม. แบ่งตามลักษณะประเภทที่จะต้องจัดหา
ที่อยู่ให้เป็นสัดส่วน

ลำดับ	เขต	บริการ	กึ่งบริการ	ทั่วไป	รวม
1	เขตบางเขน	64	102	63	229
2	เขตดุสิต	72	87	28	178
3	เขตบางกะปิ	113	23	61	197
4	เขตพญาไท	63	93	47	203
5	เขตป้อมปราบฯ	5	43	38	86
6	เขตสัมพันธวงศ์	8	13	8	29
7	เขตพระนคร	12	28	8	49
8	เขตบางกอกน้อย	42	40	45	127
9	เขตบางกอกใหญ่	36	32	56	124
10	เขตห้วยขวาง	50	31	68	149
11	เขตมีนบุรี	5	2	1	8
12	เขตลาดกระบัง	9	5	3	17
13	เขตปทุมวัน	65	47	27	139
14	เขตบางรัก	93	96	91	280
15	เขตพระโขนง	188	122	180	490
16	เขตยานนาวา	77	115	147	339
17	เขตราชบุรี	54	120	243	417
18	เขตธนบุรี	68	103	64	235
19	เขตคลองสาน	11	7	2	20
20	เขตภาษีเจริญ	42	25	14	81
21	เขตหนองแขม	15	8	4	27
22	เขตบางขุนเทียน	114	81	34	229
23	เขตคลองสาน	33	47	24	104
24	เขตหนองจอก	-	-	-	-
	รวม	1,239	1,261	1,256	3,756

ที่มาของข้อมูล : กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

จำนวนโรงงานทั้งสิ้นในเขตต่าง ๆ ของ กทม. ซึ่งแบ่งตามลำดับหมู่รักษาความปลอดภัย

ตารางที่ 2.2

หมู่รักษาความปลอดภัย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	รวม
หมู่รักษาความปลอดภัย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	รวม
หมู่รักษาความปลอดภัย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	รวม

ดังนั้นจำนวนโรงงานที่จะต้องเข้าสู่อุตสาหกรรมบริการในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 339 โรงงาน

2.4 เขตและประเภทโรงงานที่นำมาวิจัย

จากตารางที่ 2.2 จะเห็นได้ว่า ประเภทโรงงานลำดับต่าง ๆ มีจำนวนทั้งสิ้น 99 ประเภท ซึ่งปรากฏอยู่ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงฉบับที่ 1 พ.ศ. 2512 ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 (อยู่ในภาคผนวก ก 3) ในจำนวน 99 ประเภทนี้มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครรวมทั้งสิ้น 8,297 โรงงาน ซึ่งลำดับประเภทอุตสาหกรรมที่ไม่มีใบอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายมีจำนวนโรงงานทั้งหมด 5,864 โรงงาน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

ลำดับที่ 95	ได้แก่อุตสาหกรรม ประเภท เคาะพื้นสีรถยนต์	จำนวน 1,011	โรงงาน
" 64	" " กลึงโลหะ	" 970	"
" 41	" " การพิมพ์	" 314	"
" 63	" " ผลิตภัณฑ์โลหะใช้ในการก่อสร้าง	" 306	"
" 77	" " การสร้าง ประกอบ คัดแปลง ซ่อมแซม หรือ เปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์	" 299	"
" 62	" " ทำเครื่องเรือนโลหะ	" 286	"
" 71	" " ซ่อมแซมเครื่องไฟฟ้า	" 245	"
" 28	" " คัดเย็บเครื่องนุ่งห่ม	" 241	"

จากข้อมูลข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่า อุตสาหกรรมประเภทบริการได้แก่ลำดับที่ 95, 77, 71 และอุตสาหกรรมประเภทกิจการได้แก่ลำดับที่ 64, 41, 63, 62, 28

ดังนั้นจึงนำอุตสาหกรรมประเภทบริการที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดมาศึกษา คือ ลำดับที่ 95 ส่วนอุตสาหกรรมประเภทกิจการที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดมาศึกษา คือ ลำดับที่ 64 และอุตสาหกรรมประเภทกิจการประเภทที่ใช้คนงานมากที่สุดและสามารถคิดตั้งเครื่องจักรได้ทุก ๆ ชั้นของอาคารและต้องการพื้นที่การทำงานต่อคนงานหนึ่งคนน้อยที่สุดได้แก่ลำดับที่ 28 ก็จะได้้นำมาศึกษาด้วย

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นได้ว่า จำนวนโรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตในเขตต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งตามลักษณะประเภทของอุตสาหกรรมที่จะนำมาพิจารณาให้เข้าไปรวมในศูนย์ฯในประเภทบริการและกึ่งบริการ จะมีจำนวนไม่เท่ากันในแต่ละเขต เขตที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดถึง 490 โรงงาน คือ เขตพระโขนง และมีประเภทต่าง ๆ ของโรงงานดังนี้

ประเภท บริการ	มีจำนวน	188	โรงงาน
ประเภท กึ่งบริการ	มีจำนวน	122	โรงงาน
ประเภท ทั่วไป	มีจำนวน	180	โรงงาน

ดังนั้น เขตที่จะนำมาพิจารณาเป็นตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งเป็นเขตที่มีจำนวนโรงงานสูงสุดคือ เขตพระโขนง ซึ่งเขตพระโขนงนี้ เป็นเขตที่มีพื้นที่กว้างขวางและยังมีพื้นที่ว่างพอที่จะทำศูนย์ฯได้โดยไม่ต้องไปแทรกอยู่ในย่านชุมชนและเป็นเขตที่ไม่แออัดมากเมื่อเปรียบเทียบกับเขตอื่น ๆ ที่มีชุมชนมานาน เช่น เขต ดัมพันชวงศ์ ฯลฯ

ในเขตพระโขนงนี้ จะมีโรงงานประเภทลำดับที่ 95,64,28 เป็นจำนวนดังนี้

ลำดับที่ 95 อุตสาหกรรมประเภท เคาะพ่นสีรถยนต์	มีจำนวน	195	โรงงาน
" 64 " " กลึงโลหะ	"	96	"
" 28 " " ตักเย็บเสื้อผ้า	"	18	"

ซึ่งเป็นจำนวนโรงงานที่มีใบอนุญาต และที่ไม่มีใบอนุญาต รวมทั้งหมด ส่วนจำนวนโรงงานที่ไม่มีใบอนุญาต (โรงงานลำดับที่ 95,64,28) ในเขตพระโขนงนี้ ที่ได้มา ยื่นความจำนงที่จะเข้าศูนย์ฯ คอกรมโรงงานอุตสาหกรรม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 64 โรงงาน คือ

ลำดับที่ 95 อุตสาหกรรมประเภท เคาะพ่นสีรถยนต์	มีจำนวน	40	โรงงาน
" 64 " " กลึงโลหะ	"	20	"
" 28 " " ตักเย็บเสื้อผ้า	"	4	"

2.5 จำนวนโรงงานในเขตพระโขนงที่นำมาวิจัย

ประเภทอุตสาหกรรมที่นำมาวิจัย คือ เคาะพ่นสีรถยนต์ กลึงโลหะ และตักเย็บเสื้อผ้า ในเขตพระโขนงมีจำนวนรวมกันทั้งสิ้น 64 โรงงาน จากการทำแบบสอบถามโรงงาน (ดูแบบฟอร์มสอบถามในภาคผนวก ข 1) ในเขตพระโขนง ที่ได้มาขึ้นแสดง

ความจำนองขอเช่าอยู่ในศูนย์อุตสาหกรรมบริการ ที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม ประกอบด้วย

โรงงานเคาะพ่นสีรถยนต์	จำนวน	40	โรงงาน
โรงงานกลึงโลหะ	จำนวน	20	โรงงาน
โรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า	จำนวน	4	โรงงาน

ในจำนวนโรงงานเหล่านี้ เจ้าของผู้ประกอบการมีเงินทุนที่สามารถจะเข้าไปอยู่ใน ศูนย์อุตสาหกรรมบริการได้มีอยู่ 2 ประเภท คือ ประเภทที่มีเงินทุนมากกว่า 100,000 บาท กับประเภทที่มีเงินทุนน้อยกว่า 100,000 บาท เป็นจำนวนดังนี้

ประเภทเงินทุนมากกว่า 100,000 บาท

โรงงาน เคาะพ่นสีรถยนต์	จำนวน	18	ราย
โรงงาน กลึงโลหะ	จำนวน	12	ราย
โรงงาน ตัดเย็บเสื้อผ้า	จำนวน	3	ราย

ประเภทเงินทุนน้อยกว่า 100,000 บาท

โรงงาน เคาะพ่นสีรถยนต์	จำนวน	22	ราย
โรงงาน กลึงโลหะ	จำนวน	8	ราย
โรงงาน ตัดเย็บเสื้อผ้า	จำนวน	1	ราย

สรุป

สถานะการณ์ทั่วไปและแนวโน้ม โดยทั่วไปโรงงานประเภทบริการและกึ่ง บริการ จะเป็นโรงงานขนาดเล็ก มีกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในเขตชุมชนของกรุงเทพมหานคร ดังนั้น เห็นควรจัดให้อยู่ร่วมกันเป็นศูนย์อุตสาหกรรมบริการขึ้นอย่าง เป็นสัดส่วน และไม่ห่างไกลจากชุมชนมากนัก ไว้สำหรับบริการชุมชนในแต่ละเขตของกรุงเทพมหานคร ในการจัดการควบคุมดูแลศูนย์ฯแต่ละเขตเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ ควรให้หน่วยงานของรัฐ คือ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ควบคุมดูแลโรงงานเหล่านี้ในศูนย์ฯ และให้รัฐเป็นผู้ออกกฎหมายบังคับโรงงานซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎหมายเหล่านี้ เข้าไปอยู่ร่วมกันเป็นศูนย์ฯ และให้การสนับสนุนในด้าน การเงิน การภาษี การครอบครองกรรมสิทธิ์ และส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมบริการ ฯลฯ แก่โรงงานเหล่านี้ด้วย

จำนวนโรงงานในกรุงเทพมหานคร โดยที่กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางด้าน อุตสาหกรรมและอื่น ๆ ดังนั้นจำนวนโรงงานที่เกิดขึ้นในแต่ละปีจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี

ก่อน ๆ ขึ้นทุกปี ในปัจจุบัน กรุงเทพมหานครมีโรงงานรวมทั้งสิ้น 8,297 โรงงาน แบ่งเป็นโรงงานที่ถูกต้องตามกฎหมายและผิดกฎหมาย

โรงงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีจำนวน 4,541 โรงงาน

โรงงานที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มีจำนวน 3,756 โรงงาน

ในจำนวนโรงงานที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนี้ แบ่งเป็น

โรงงานประเภทบริการ มีจำนวน 1,239 โรงงาน

โรงงานประเภทกึ่งบริการ มีจำนวน 1,261 โรงงาน

และโรงงานทั่วไป มีจำนวน 1,256 โรงงาน

ในจำนวนโรงงานที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายทั้งสิ้นมีความจำนงที่จะเข้าอยู่ในศูนย์อุตสาหกรรมบริการในแต่ละเขตของกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 1,962 โรงงาน ซึ่งในจำนวนนี้มีโรงงานประเภทบริการและกึ่งบริการ ซึ่งสามารถที่จะเข้าไปอยู่ในศูนย์อุตสาหกรรมบริการในแต่ละเขตที่มีขึ้นในกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 339 โรงงาน

เขตที่เหมาะสมที่จะตั้งศูนย์ฯ ตัวอย่างขึ้นมาคือ เขตพระโขนง และอุตสาหกรรมที่นำมาพิจารณาเป็นตัวอย่างคือ อุตสาหกรรมประเภท เคาะพ่นสี กลึงโลหะ และตัดเย็บเสื้อผ้า ซึ่งมีจำนวนโรงงานรวมทั้งสิ้น 64 โรงงาน.